32e jaar. — Nr 38. Zaterdag 28 Maart 1885.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** francs per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **12** centimen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **12** centimen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of midden in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 28 MAART.

Van alles wat.

Verleden maandag gaven de fanfaren der Concordia prachtige serenaden aan de heeren **Meyers, Schaetzen** en **Coart**, onlangs burgemeester en schepenen der stad benoemd. Een ontelbare stoet, gevormd van de katholieke maatschappijen der stad, vergezelde het muziek. Alles geschiedde in de beste orde. De liberalen waren met geen honderd pond kaarsen te vinden.

∴

De geuzen hadden nogtans ook eene kleine manifestatie van gefluit en geblaak gereed gemaakt. Maar toen zij bemerkten dat de gansche stad de katholieken toejuichte, vonden zij het geraadzaam, hunne fluitjes tot betere tijden te bewaren.

Er zal, God zij geloofd, veel water den Jeker afloopen, eer hier in Tongeren een geus nog iets zal te zeggen hebben.

∴

Overal waar onze stoet doortrok, werd hij allerbest door de bevolking onthaald. Het was niet moeielijk om zien dat de gansche stad het zich een geluk achtte, dat de katholieken aan het bewind terug kwamen om den ellendigen staat onzer stadszaken te doen veranderen.

Het is kurieus om zien hoe toch de liberalen hier te Tongeren kleine mannekens geworden zijn.

∴

Ter gelegenheid van de benoeming der nieuwe schepenen, hebben de katholieken eene uitdeeling van brood aan den armen der stad gedaan.

De liberalen die toch altijd de katholieken willen naäpen, zouden veel beter hunne voorbeelden volgen als het kwestie van liefdadigheid is. Maar dat zullen zij toch niet doen. De *Chronique* een genzen dagblad, dat van tijd tot tijd nog al de waarheid durft schrijven, zegde immers, sprekende van de liberalen, dat zij *allen gierigaards* waren ! *tous pingres !* zeide zij.

Had de *Chronique* ongelijk?

∴

In den loop der verledene week, legde de achtbare heer *Beernaert*, minister van financiën, ten bureele der Kamer neêr, het verslag over den **toestand der schatkist**, op 1 januari 1885 en ook de algemeene statistiek der ontvangsten en uitgaven van 1877 toten met 1885.

Uit deze beide stukken trekken wij de volgende bijzonderheden welke allerwetenswaardig zijn voor de belastingbetalers :

De algemeene rekening van 1882 werd gesloten met een tekort van **15 millioen 240 duizend 844 franks 22 centiemen...** Een bagatel zoo men ziet.

Voor 1883, was het tekort nog aanzienlijker. Een som van **18 millioen 309 duizend 400 franks en 77 centimen** meer dan de inkomsten wierd door 't liberaal ministerie uitgegeven.

Naar alle gissingen, zal het tekort voor 1884 gelijk staan aan dit van 't jaar te voren. Het laatste jaar der liberale dwingelandij zou een tekort opleveren van **18 millioen 282 duizend 36 franks en 89 centiemen.**

Ziedaar de vruchten van de zoo schandalige als uitzinnige geldverkwistingen die het geusche ministerie van vermaledijde gedachtenis, door zijnen onrechtveerdigen en onvaderlandschen schoolstrijd heeft veroorzaakt, strijd, die geen ander doel had dan de opkomende geslachten te ontkristenen om ze des te beter op de liberale leest te kunnen schoeien.

∴

Het katholiek ministerie integendeel, is moedigijk den weg der gespaarzaamheid ingeslagen.

Dank aan het wijs beleid onzer katholieke ministers, zal voor 't loopende jaar 1885, eene eerste besparing van **16 millioen 79 duizend 164 franks** kunnen verwezenlijkt worden.

De begrootingen voor 1886, gelijk zij thans door onze ministers zijn opgesteld, sluiten met een **boni of overschot** van **een millioen 389 duizend 76 franks.**

Aldus is 't heden met onzen financieelen toestand gelegen. Het ministerie hoopt dien toestand nog te zullen verbeteren door eene wijze en gespaarzame politiek.

Vergelijkt, geëerde landgenoten, den toestand van heden en dien ten tijde der liberale heerschappij. Ten tijde der liberale dwingelanden huisde de duivel gedurig in de Staatskas, en al die schroomelijk veel millioenen nieuwe belastingen waarmeê men ons overlaadde, waren nog ontoereikend om er den duivel uit te verjagen. En geen wonder !... de lek- en treklust der liberale kozijntjes, vriendekes en maagdekes van 't officieel luirikkenkorps, won gedurig in hevigheid aan, naarmate zij onze duiten naar het zoo geliefde en voor hen zoo honingzoete Staatsgeldschotelke zagen rollen...

Wat zijn wij gelukkig dat de kiezers van 1884 ons van die liberale trekkers en lekkers hebben verlost, zooniet zou men, zonder eenigen twijfel, weêr eenige millioenen nieuwe belastingen en rechten uit onze zakken hebben geklopt.

Nu, heden, dat voortaan de rekeningen met een overschot zullen sluiten, is alle vrees voor nieuwe belastingen verdwenen. Integendeel, dank aan de gespaarzaamheden reeds door de hedendaagsche ministers ingevoerd en nog in te voeren, zullen wij, — wij hopen het, — eer weinige jaren verloopen zijn, ons in eene vermindering van belastingen mogen verheugen !...

∴

Eene zaak die grootelijks de Belgen aangaat, is de kwestie van den **Congo.**

De Congo is een uitgestrekt land, 80 keeren zoo groot als ons België, en dat in Afrika over genen kant van den Equator is gelegen, op omtrent 2000 uren van hier.

Het is gansch bewoond door wilden, die noch koning, noch leger, noch bestuur, noch den minsten graad van beschaving bezitten : ze aanbidden enkel afgoden.

Die groote streek, bewoond door rond de 40 millioen negers, is in hare heele uitgestrektheid doorspoeld door den stroom Congo genaamd, van wien ze haren naam ontleent, en die eenen loop heeft van 1800 kilometers.

Onze Maas of onze Schelde, is maar een beekje tegenover zulke rivier !

Onze koning Leopold II heeft de eerste het gedacht opgevat en vooruit gezet van dat verlaten land te doen doorkruisen en bezichtigen.

Door zijn toedoen en zijne persoonlijke geldinstortingen hebben een aantal Belgische officiers en geleerden die verre reis ondernomen en den voet gezet op die woeste streken.

In october laatst heeft de kanselier Bismarck, onder zijn voorzitterschap te Berlyn eene conferencie vergaderd van afgevaardigden en gevolmachtigden van Duitschland, Oostenryk, Frankryk, Engeland, Italie, Rusland, Portugal, Holland, Turkye en van al de volkeren van Europa.

De conferencie heeft in naam en met de toestemming van al de Staten de grenzen beperkt van het nieuwe rijk en er de *Internationale Afrikaansche Maatschappij* meesteres over herkend.

Het nieuw land hoort dus noch aan Frankryk, noch aan Italie, noch aan Engeland, noch aan eenig volk in het bijzonder, maar staat open voor alle liefhebbers en gelukzoekers, aan alle kooplieden en nijveraars der wereld.

Deze Internationale Maatschappij heeft voor vaandel genomen eene blauwe vlag met eene gouden ster in het midden, en heeft aan onzen koning de heerschappij over den nieuwen staat aangeboden.

Onze koning heeft zijne oogmerken bereikt. De vrije Staat van den Congo is door alle mogendheden erkend en België heeft, na de andere regeeringen, den geboorteakt onderteekend.

Zooals men weet was de te Khartoem gevallen held, generaal Gordon, door koning Leopold van België bestemd om hoofd van den nieuwen Congo-Staat te worden. In verband hiermede schreef Gordon op een tijdstip, dat hij nog hoopte op Khartoem's ontzet : « Als het God belieft, reken ik er op, hier in de maand december gedaan te hebben. In dat geval zal ik in februari te Brussel terug zijn en mij, zonder Engeland te bezoeken, rechtstreeks naar den Congo begeven, indien Z. M. koning Leopold zulks verlangen mocht. »

∴

De Congo is bewoond door millioenen apen ; het mensch-dom is er zoodanig vervallen dat er markten zijn waar de menschen als slaven en slavinnen verkocht worden zooals hier de beesten en dat ze schier geene kleederen noodig achten.

Stammen van menscheneters ontbreken er ook niet.

De luchtstreek is er onverdragelijk zengend heet. Van de belgische officiers, die over 5 jaren er zich henen inscheepten, zijn er reeds, ondanks alle voorzorgen en behoedmiddelen, een twintigtal dood en begraven.

Dichte nevels als wolken ontstaan des morgens uit de bosschen en uit de moerassen, en verwekken eerst eene diepe neêrslachtigheid en zwaarmoedigheid en dan koortsen, die welhaast op den dood uitkomen.

Het land ten andere is rijk aan planten en allerlei voortbrengselen, en de hoofden der wilde stammen hebben geen eenen belg gehinderd ; integendeel, de belgen hebben schier heel den Congostroom in vrede mogen onderzoeken.

∴

De wetgevende Kamer van België heeft verleden week met eenparig handgeklap het Verbond van Berlyn toegejuicht en eenstemmig besloten eenen brief van huldebewijs aan den koning te sturen.

België verklaart uitdrukkelijk dat het de overeenkomst van Berlyn aanveerdt, maar zonder in iets zijne onzijdigheid te krenken.

De Kerk bestemd om alle volkeren in hare moederarmen te sluiten zal ook niet ten achter blijven. Z. H. de Paus heeft den nieuwe Congo-Staat onder 't toezicht gesteld van den portugeesschen bisschop van Angola.

Er wordt ook in de ooren gefluisterd dat er misschien wel kwestie kan komen van belgische soldaten vrijwillig naar den Congo te laten vertrekken.

Dit zou voor gevolg hebben het stemmen van eenige millioenen en misschien de beginselen eener kleine vloot. Wat er van zij, wij zullen de verklaringen afwachten, welke waarschijnlijk in de Kamer over die punten zullen gedaan worden.

∴

De strenge liberalen die zoo langen tijd met hardnekkig stilzwijgen geslagen waren, hebben eenskaps de sprake teruggevonden, en zij geven niet weinig katoen !

Voorerst hebben zij ontdekt dat een persoon, te Brussel aangehouden voor onzedelijke feiten, tot de katholieke pers behoorde !

Welan, alles onderzocht, is het geweten dat die schoone menheer een liberaal is van de grootste soort. Het was M. Van Humbeeck die hem in het ministerie deed treden, en hij werkte zoodanig meê in de.... katholieke pers, dat den 7e september, dit model van deugd zich bevond tusschen degenen, die aan de katholieken den kop insloegen !

Ziedaar een wonderlijke katholieke dagbladschrijver !

∴

Maar er is iets anders : men heeft een haatlijk schandaal ontdekt te Brugge : volgens de liberale pers zou eene geheele godsdienstige kongregatie gekompromettteerd zijn : priesters en broeders zouden hier beticht worden.

Dat alles is, zegt men, veeleer geïnsinueerd om aan iets heel verschrikkelijk groot te doen gelooven : welnu, er is in dit alles veel overdrijving, indien mijne inlichtingen juist zijn.

De waarheid is dat er schandelijke feiten begaan zijn *in het lokaal* eener kongregatie, wanneer er geene reglementaire vereeniging was.

Eenige schurken hebben er gebruik van gemaakt dat zij toegang hadden tot dat lokaal, om er eerloosheden te begaan, en dit opeenen oogenblik toen zij wisten dat de direkteur hen niet kon overvallen.

Er zijn daar een half dozijn jongens, zegt men, beschuldigd. Ik hoop dat de schuldigen naar verdienste zullen gestraft worden ; doch er is hier niet een geestelijken, niet een priester beschuldigd.

De geestelijke overheid kan niet beticht worden van iets dat zij niet wist — men kan niet alles weten ; — zij kan er niet voor verantwoordelijk zijn dat eenige schurkige schapen misbruik gemaakt hebben van haar vertrouwen.

Indien de liberale pers niet voor doel had de openbare opinie op den dwalweg te brengen, zou zij eerst de justicie laten begaan.

De Senaat.

De Senaat heeft woensdag het budget van buitenlandsche zaken gestemd. De heeren Lammens en Vikain XIII hebben het gouvernement geluk gewenscht over de herstelling der betrekkingen met den H. Stoel.

De heer Lammens heeft geprotesteerd tegen het beheerd van den belgischen gezant bij het Italiaansch gouvernement. De heer Graux heeft daarentegen, beweerd dat hetgezantschap bij den Paus niet het land maar eene partij vertegenwoordigt.

't Is waarschijnlijk om die reden dat de radikale fransche republiek zelve haren gezant bij den Paus behoudt !

Baron de Selys-Longchamps, protesteerde op zijne beurt tegen de woorden van den heer Lammens, betreffende het gezantschap bij het gouvernement van Italie. Daarop antwoordde de heer Lammens met akte te nemen van de protestatien der liberalen, tevens verklarende dat hij niets introk van de voorbehoudingen door hem op dit punt gemaakt.

Prins de Caraman-Chimay, minister van buitenlandsche zaken, heeft aan den Senaat verzekerd dat de H. Stoel weldra door eenen nuncius te Brussel zal vertegenwoordigd zijn. Over de kwestie der vertegenwoordiging van België bij den koning van Italie, heeft hij enkel verklaard, dat het gouvernement in goede betrekkingen wil blijven met het Vatikaan en met het Quirinaal.

Na de aanneming, met eenparigheid, van het budget van buitenlandsche zaken heeft de heer Van Vreckem lezing gehouden van een adres aan den Koning, over de zaken van den Congo. Dat adres werd aangenomen met algemeene stemmen, behalve die van den heer Vaucamps.

Overgaande tot de bespreking van het budget van financien heeft de Senaat eene redevoering gehoord van den heer Vaucamps, die de volkomene afschafling der douanen en accijnsen voorstelde. De 90 millioen, welke die dienst aan de schatkist opbrengt en welke deze door de afschafling zou verliezen, zou de heer Vaucamps vervangen door eene belasting op het inkomen.

—

De Senaat heeft in zijne zitting van gisteren vrijdag, de voorstellingen van kandidaten gedaan voor de openstaande plaats van raadsheer bij het hof van Cassatie.

MM. Giron is als eerste, M. Van Schoor als tweede kandidaat voorgesteld geweest.

M. R. de Kerckhove, lid der bestendige deputatie van den provincialen raad der provincie Oost-Vlaanderen, is door koninklijk besluit van den 25 maart, gouverneur, van die provincie benoemd in vervanging van M. Verhaeghe de Naeyer, die op zijne vraag tot een ander ambt geroepen is.

NIEUWJAARSGIFTEN

aan Z. H. Leo XIII.

15e LIJST

Bedrag der vorige lijst	fr.	1946,53
M. Emile Laminne		10,00
Totaal fr.		1956,53

Zooals wij het verleden donderdag aangekondigd hebben, de heer Th. de Corswarem, vrederechter te Tongeren, is rechter genoemd bij de rechtbank van eersten aanleg te Luik.

Het vertrek van den heer vrederechter zal in onze stad en in ons gansch kanton diep betreurd worden. Hij zal onder ons het gelingen achter laten van eenen onberispelijken magistraat, van eenen geleerden wetgeleerden, van een onafhankelijk karakter, van een edel hart.

In het gemeetschap van den H. Vincentius à Paulo waarvan hij voorzitter was, zal hij moeilijk vervangen worden.

Hij wordt in Tongeren als vrederechter vervangen door M. Claessens, advokaat te Luik.

—

M. Em. Walmach, commis greffier bij het vredegerecht te Tongeren, is greffier genoemd in vervanging van M. J. Smets, ontslaggever.

Benoemingen.

De eerw. heer Daris, kapelaan in St-Christoffel te Luik, is pastoor benoemd derzelfde parochie ; — de eerw. heer Demaret, kapelaan in St-Jacques te Luik, is pastoor benoemd der parochie St-Gilles aldaar ; — de eerw. heer Jadoul, kapelaan in St-Jozef te Verviers, is pastoor benoemd te Goffontaine.

BINNENLAND

De handel der eieren. — Een groot ei weegt gemiddeld 75, een middelbaar 60 en een klein 48 grammen. Derwijze dat een 60tal groote eieren 4500 grammen en dezelfde hoeveelheid middelbare eieren en kleine eieren wederzijds wegen 3600 en en 2880 grammen.

Een zestigtal groote eieren wegen dus 900 grammen meer dan een 60tal gemiddelde eieren. In andere woorden bij 60 middelbare eieren zou men nog 15 dezer eieren moeten doen om het gewicht te hebben van een zestigtal groote eieren. Even is het verschil van gewicht tusschen het 60

VROUWENLIST

OORSPRONKELIJKE NOVELLE

DOOR

HENRI LENAERTS.

(8e VERVOLG.)

VII.

De verzoening.

Het is donderdag namiddag. Arthur Delcourt zit in een sofa, in eene der kamers zijner woning, niet ver van het open vuur. Een boek ligt nevens hem. De bleekheid zijns gezichts steekt droevig af tegen zijn zwart kleedsel. Meermalen heeft hij zijn boek geopend, doch 't is hem onmogelijk te lezen. De treurige denkbeelden die zijnen geest vervullen, bezwaren zijn hoofd en verduisteren zijne oogen. Hij heeft reeds getracht die gedachten te verjagen, doch, daartoe zijne onmacht voelende, heeft hij opgehouden vruchteloos te worstelen, en nu schept hij als het ware een somber behagen in het overpeinzen van zijn leed... Zijne sigaar, die hij aangestoken had, is uit zijne hand op den grond gerold ; zelfs de macht ontbreekt hem eenige rookwolken te doen opstijgen : zoodanig werkt de zedelijke pijn op 's menschen lichaam.

Onnoodig is het te zeggen aan wat of aan wien hij denkt : wij kennen de oorzaak zijner smart. Arme jongen ! Moesten uwe edele inzichten aldus beloond worden?...

Hij zit beweegloos, den blik halsstarig ten gronde gericht. Zie : zijn gelaat plooit zich tot verschillende uitdrukkingen... Zie, nu glimlacht hij... Wat aanstaart gij in uwen geest, Arthur ? Ik kan het raden : schitterende droombeelden, u toelachend uit een gelukkig verleden, gekleurd en blinkend als eene zeepbel, maar dat, als zij, in eenen stond verzwonden is ; hartestreelende lachjes, lieftallige wenken, roozenkleurige wangen, velden, bloemen, blauwen hemel... Maar uw glimlacht verdwijnt plotselings, uwe trekken nemen eene nog bitterdere uitdrukking dan te voren ; eene lange zucht stoort de stilte die rond u heerscht...

O ! zij zijn vol waarheid, deze woorden des dichters :

. . . . . Il n'est pire douleur
Qu'un souvenir heureux dans les jours de malheur !

Wat zal hij nu doen ? Stanza heeft zijne liefde versmaad, zoo denkt hij. Hij veracht haar, en bemint haar tevens nog... Hij zou zich kunnen wreken ; het hangt slechts van hem af om met Adela in het huwelijk te treden en Stanza daardoor als het ware toe te roepen : Ziet ge, verachtelijk wezen, het was eerder medelijden dan liefde, wat ik voor u gevoelde ; want kunt gij opwegen tegen deze vrouw, die ik nu de mijne noem?...

O ja ! dat zou eene harde, een welverdiende slag voor de trouwlooze wezen ; haar minnaar, met wien zij nu geluucht is, zal haar vroeg of laat verlaten ; met haar te doen, betgeen zij nu met hem, Arthur, gedaan heeft, en dan, door eenieder misprezen, zou zij veroordeeld zijn Arthur's vrouw, wier plaats voor haar bestemd was, met nijdige oogen aan zijnen arm te zien voorbijwandelen...

Maar neen : wreken wil hij zich niet, gij gevoelt niet de minste genegenheid voor Adela, en het kortstondig genoegen dat de wraak hem verschaffen zal, kan hem het rampzalig leven, dat Adela's ondragelijk karater hem zal doen lijden, niet verbergen : hij zal zijn leed verkroppen en Stanza trachten te vergeten.

Hij wordt in zijne gepeinzen gestoord door een zacht getik op de deur, die daarna geopend wordt.

Eene dienstmeid treedt binnen, en geeft hem eenen brief. Arthur werpt met nieuwsgierigheid eenen blik op deszelfs opschrift en... ziet verwonderd op. Zijne hand begint te beven, zijn hart te kloppen, en met angst breekt hij het papier open, en leest... De brief valt uit zijne hand op den grond...

Welk verschrikkelijk nieuws mag dit schrift toch inhouden ? Het zijn slechts weinige regelen. Arthur springt recht, en drukt zijn voorhoofd in zijne twee handen.

— Is het mogelijk ? roept hij uit, de kamer op en neer wandelend, droom of waak ik ? Zij, zij is op het bal geweest ! Zij heeft mij daar ge ien !... Ik ben dus de plichtige !... Ik kan mijne oogen niet gelooven : ik heb mij toch niet bedrogen ; het is toch wel haar eigen geschrift !...

Hij raapt den brief op en leest hem nogmaals... Ziehier wat hij bevat :

« Mijnheer,

» Deze woorden zijn de laatsten die ik nog ooit tot u richten zal.

» Van dezen stond af zijn al onze betrekkingen verbroken. Gij slaat al uwe ceden in den wind, en drijft met mij den spot...

» Ik beklaag me niet ; God heeft zijne inzichten met mij aldus te beproeven. Ik bid hem u een gelukkig leven te laten slijten naast de vrouw die ge boven mij verkiest...

» Wees geenszins verwonderd uw geheim door mij gekend te zien. Niets is eenvoudiger ; verleden dinsdag ben ik op het bal geweest.

» Vaarwel.

» STANZA BEECKMAN. »

O ! ware de bliksem voor Arthur's voeten gevallen, meer zou hij niet kunnen getroffen geweest zijn ! Welke verandering brengt dit briefje nu in zijne gedachten te weeg ! Van waar mag het hem toegezonden zijn geworden ? Is dus geen derde persoon, geen ander minnaar in het spel ? Zij is dus de onplichtige, zij die hem zijne trouwloosheid verwijt !... Deze vragen zijn zoo vele raadsels welker oplossing hij te vergeefs zoekt.

Een punt houdt zijne gedachten bijzonder stil. Met welk inzicht mag Stanza zich dinsdag naar het bal begeven hebben ? En dit moest buiten de kennis haars vaders gebeurd zijn, want is deze laatste hem daarvan gisteren niets gezegd heeft ! Zou zij hem zijn komen bespieden ?... Maar hoe wist zij dan dat hij op het bal verschijnen zou ?..

Doch hoe langer de jongeling op dit alles nadenkt, hoe onbegrijpelijker en donkerder het voor hem wordt... Hij zal naar Beeckman gaan en trachten daar iets te vernemen.

De staat zijns harten is veranderd ; hij is verheugd, ten hoogste verheugd na zooveel wanhoop, omdat hij, en niet Stanza, de plichtige is, en hij voelt zich sterk genoeg om zich bij haar, die hij nu nog straffer bemint, te verontschuldigen... Hij vloekt het noodlot dat Adela tot de gedachte heeft doen komen zich door hem naar het bal te doen vergezelden, en nu haat hij haar nog meer, zij die, alhoewel onvrijwillig zoo meent hij ! de oorzaak dezer droevige gebeurtenissen is...

Hij steekt Stanza's briefje weg, neemt zijn hoed, werpt een overjas op zijne schouders en vertrekt.

Weldra belt hij bij Beeckman aan. Deze laatste vervoegt hem eenen stond daarna in het kabinet, waarin de meid hem gebracht heeft.

Buiten zijne verwachting beziet de vader hem met eene ongemeene strengheid.

— Wat verlangt ge van mij, mijnheer ?

Bij deze vraag, die op een barschen toon gedaan wordt, is Arthur gansch onthutst. Hij herstelt nochtans spoedig en hervat moed.

— Mijnheer Beeckman, antwoordt hij, de vriendschap die gij me gisteren, bij het verlaten mijner woning, getoond hebt, heeft mij aangespoord...

— Wat zegt gij van vriendschap, mijnheer ! Voorwaar, uwe vermetelheid gaat te ver !

— Maar, mijnheer Beeckman, ik weet niet... waarom...

— Hoe ! ge weet niet ! Eergisteren wist gij ook niets : Zijt ge van zin nogmaals eene komedie te spelen ? Dan zal ik u reeds op voorhand zeggen dat gij dezen keer niet zult gelukken !

— Maar, mijnheer, ik kan bijna mijne ooren niet gelooven ! Of ten minste... ja... ik heb eenig vermoeden... Heeft ge misschien kennis van hetgeen Stanza mij straks geschreven heeft ?

— Ja, ik weet alles. Ik weet dat ik mij gisteren bedrogen heb ten uwen opzichte, toen ik u, een edel, weldenkend jongeling noemde ; ik weet, mijnheer, dat gij een eerloozе zijt !

— Hoe ! mijnheer, gij geloolt dus ook...

— Ha ! ge begint reeds u twijfel te trekken betgeen men met eigene oogen gezien heeft ?

Arthur buigt het hoofd. Al de bewijzen zijn tegen hem : hoe zal hij aan zijne onschuld doen gelooven ?

— Mijnheer, gaat Beeckman voort heviger wordend, het mocht waarmede gij uw hof aan mijne dochter hebt willen maken, is gemakkelijk te raden. Ik herhaal het u : gij hebt een bedorven hart ! Gij zijt de eenigste oorzaak van al het leed dat mij sinds gisteren bezwaart, en dat nu slechts schijnt te beginnen ! Ge zijt behendig genoeg geweest om mijne dochter, een eenvoudig, onwetend meisje, vertrouwen in te boezemen ; zij twijfelde geenszins aan de waarheid uwer gezegdens ; zij beminde u met al de hevigheid eener eerste liefde... De eenigste misdaad die zij ooit begaan heeft, is mij die liefde en deszelver voor-